

Forum Ecclesiasticum

In Quo Jus Canonicum Universum, Librorum Ac Titulorum Ordine Per Quæstiones Et Responsa, Tam Canonistarum Veterum & Recentiorum, quàm Legistarum, in iis, quæ Utrique Juri, Canonico Et Civili Communia Sunt, Authoritate stabilita, Methodo clara & facili explanantur

Leuren, Peter

Moguntiae, 1720

Quæst. 429. Quibus casibus & modis cesset nunciatio novi operis, ita ut vim & effectum non habeat.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73982](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73982)

nunciatioe ad tempus ab opere cessavit, donec nuncians discedat, ac postea nuncians inscio pergat de novo aedificare; quia talis nunciatus in hoc casu adhuc vim injustam infert nuncianti, non obstante ad tempus cessatione illâ, & postea reassumptâ aedificatione sine permissione nunciantis, ut fuse citatis textibus *L. 1. §. L. 20. ff. quod vi aut clam.* probat Reiffenst. *h. t. n. 25. §. seq.* quem vide, secundum verò omnes leges & jura licitum est, vim injustam vi repellere.

Quaest. 429. Quibus casibus & modis cesset nunciatio novi operis, ita, ut vim & effectum non habeat?

1. **R**esp. Primò: Nunciatio alia ab initio est nulla, nimirum ex defectu unius vel alterius ad illam requisiti, aut quia hic & nunc locum non habet, & de hac quæri non potest, qualiter cesset, quia nunquam fuit, & talis est, dum jus aedificandi est notorium, & consequenter nunciatio frivola, injusta, & nullum effectum habens, adeoque impudè contemnitur citra factum hominis. *Zoef. h. t. n. 3. Abb. in c. 1. h. t. n. 10. Mol. l. c. n. 2. Gail. l. c. obs. 16. n. 4. Pirh. n. 4.* ex ea ratione, quòd leges & jura nolunt favere deceptionibus & injuriis, qualiter illis faverent, si vellent, ut nunciatus cesset aedificare, etiamsi notoriè jus haberet aedificandi, & nuncians nullum jus prohibendi, ut *Abb. Mol. Pirh. contra Fachin. Controv. L. 8. c. 44.* non obstantibus legibus *1. §. 20. ff. h. t. §. L. 1. §. parvi. ff. quod vi aut clam.* quibus dicitur, nunciationem habere locum & effectum, sive fiat jure, sive injuriâ, quia similia jura intelligenda non de nunciatioe manifestè & notoriè injusta, sed de ea, de qua aliquo modo dubitatur, num sit valida & justa, an verò injusta, quo casu, etsi appareat, vel aestimetur injusta, nihilominus obligat nunciatum desistere ab opere. *Pirh. l. c. Reiffenst. n. 30. & alii communis.*

2. **R**esp. Secundò: Alia nunciatio, quæ ab initio erat valida, quæ morte & remissione interveniente cessat, seu extinguitur, morte quidem nunciantis, si is moriatur re adhuc integrâ, seu priusquam quid aedificatum; secus si is moriatur, postquam ceptum aedificare aliquid, tunc enim effectus illius, scilicet interdictum restitutorium & demolitorium transit ad hæredes nunciati. *L. 20. §. 6. ff. h. t. morte verò nunciati non extinguitur nunciatio quòd ad obligationem cessandi & demolendi, quòd aedificatum; ratione hujus diversitatis existente, quòd nunciatio ex parte nunciantis sit personalis, adeoque hujus morte extinguitur, nisi quis suo & hæredum nomine nunciaverit, respectu verò nunciati, sit realis, quia fit in rem, juxta *L. operis. ff. h. t. ac ita distinguitur, L. non solum. ff. h. t. junctâ Gl. v. etiam hæredis. Pirh. h. t. n. 15. Lauterb. §. 33.**

3. **R**esp. Tertio: Remissione, eaque privatâ vel publicâ, extinguitur nunciatio. Privatâ quidem, quæ fit propriâ autoritate domini nunciantis, aut per Procuratorem illius instructum speciali ad hoc mandato. *L. 13. §. 1. §. 2. ff. h. t. & L. 7. §. 1. ff. quib. mod. pignus solv.* motu spontaneo vel pacto, & conventionione inter eos, quorum interest, nimirum inter nunciantem & nunciatum. *L. 1. §. 10. ff. h. t. L. 20. §. 2. ff. quod vi aut clam. Lauterb. §. 34.* Possit quoque cognatis competere jus privatâ autoritate destruendi, quòd aliàs habet dominus, si alius in fundo ab illo possessio aedificat, non obstante *L. 13. ff. quod metus causâ.* tradit *Lauterb. §. 37.* cum legislatores quandoque ob

necessitatem & privatorum utilitatem possunt concedere aliquid privatæ authoritati. *Arg. L. 3. ff. de j. §. 7.* De cætero fieri quoque potest hæc remissio, seu extinctio interveniente facto denuncia- ti, dum nimirum is præstat satisfactionem de opera propriis sumptibus destruendo, si apparuerit, jus sibi aedificandi non fuisse, vel etiam cautionem de super: sicut enim prætor nuncianti dedit jus privatum prohibendi aedificationem, ita & nunciatio concessit remedium extra judicium privatim præstandi vel offerendi satisfactionem de præstando, quantæ res illa erit, quo casu poterit nunciatus opus continuare, & sic utrique parti consulitur. *Lauterb. §. 35. juxta L. 1. §. 2. L. 5. §. 17. L. 8. §. 2. L. 12. L. 20. ff. h. t. Idem esse dicens, & cessare nunciatioem, juxta *cit. L. 5. §. 17. & L. 20. §. 5.* si nunciatus arbitrio boni viri paratus sit ad satisfandum, sed ex causa insufficiente per nunciantem steterit, quò minus satisfatur; proceditque idiplum, etiamsi constiterit, nunciatum jus non habuisse aedificandi, si nunciatus satisfactionem recepit. *Pirh. h. t. n. 16.* ut etiam, quando periculum in mora ex dilatione aedificii imminet volenti aedificare, cum tunc denuncians teneatur admittere cautionem, multòque magis satisfactionem oblatam, *Abb. in c. 2. h. t. n. 9. Gail. L. 1. obs. 16. n. 8. Mol. cit. d. 706. n. 45. Arg. L. 5. §. 12. ff. h. t.* quam aliàs non tenetur admittere, si constiterit de non-jure aedificantis, neque apparente aedificantis iniquitate etiam post tres menses admitti potest satisfactio aliàs idonea, sine nota injusitæ, multòque minùs obtrudi nunciatori invito, volenti statim probare non-jus aedificantis. De cætero Judicis arbitrio relinquitur, quando satisfactio admitti debeat. *Lauterb. cit. §. 35.* citatis *Struv. & Carpz. Publicâ,* quæ fit vel immediatè à lege, quando nimirum impudè spernitur à nunciato, v. g. ob publicum interesse vel moram damnosam volenti aedificare, de quo paulò post plura, vel quia fit in loco jam per litispendentiam controverso. *Mev. p. 2. decis. 180. Lauterb. l. c.* qui etiam huc reducit nunciatioem notoriè frivolam & injustam, legibus in his casibus extinctionem statuentibus, vel quæ fit interpositâ autoritate Prætoris vel Magistratus, dum nimirum is nunciante volente, in nunciantis justificatione præstare petitem à se juramentum calumniæ, quòd nunciatioem non faciat ex odio & invidia, aliave periculosa & perversâ intentione remittit. *L. 5. §. 14. ff. h. t. & ibi Brunncm. n. 11. Lauterb. §. 36.* Item, si quis procuratorio nomine nunciavit, & non satisfecit, dominum seu principalem id ratum habiturum. *L. 5. §. 18. & L. 13. ff. h. t.* Item Prætor ipse, si causâ cognitâ nunciantem non habere justam causam nunciandi, & alterum habere justam causam aedificandi, potest nunciatioem factam remittere. *Lauterb. l. c. juxta L. 1. §. 21. §. 2. ff. h. t.* Unde etiam ante cognitionem, si appareat de non-jure, nunciatioem prohibere potest, non tamen insciâ parte. *Lauterb. l. c.* siquidem, ut Idem cum *Mevio,* in hac materia nunciatioem regulariter conceditur appellatio à sententia, quâ tamen durante, non datur permissio aedificandi, quæ tamen appellatio in causis aedificiorum propter interesse publicum excluditur in pluribus locis, nisi fortè opus novum planè insolitum exstruat, ut *Mevius p. 3. decis. 379.**

Præter dictos modos inhibendi novum opus datur etiam nunciatori actio negatoria & confessoria, de quibus vide *Lauterb. §. 38.*